

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătațe pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Diua de 6/18 August 1884.

Provedința divină, carea după legea ei eternă și neschimbată cărmuie toate ce sînt, ne-a servit și acum să ajungem la această zi măreață, să serbătorim și în est an diua născerii Majestății Sale împăratului și regelui nostru apostolic Francisc Iosif I.

În fața acestei zile, dorite de toate popoarele monarhiei, și cei veseli și cei supărați, toți se îmbracă în haina bucuriei, și din milioane de inimi credincioase se înalță la cărmuitorul universului rugăciuni de mulțămînt și de preamărire.

În rîndul astăiu s'a aflat totdeauna și se află și astăzi după obiceiul secular al părinților și al strămoșilor, și națiunea română din acest mare și glorios imperiu.

Astăzi fie-care român, fie el acasă în mijlocul scumpilor sei, fie el departe de casă, în munte, ori în alte părți ale lumii, el scie și simte, că astăzi este o zi mare, o serbătoare îndoită.

Pretutindenea, chiar și departe de lumea sgomotului, de pompele și ceremoniele omenești, în vârful codrilor înalți sub boltitura nepătrunsă a cerului, românul își face loc de rugăciuni și închinăciuni, se simte în biserică, și în scumpa și mult prigonita sa limba, mulțămesc lui Dumnezeu pentru viața și sănătatea, ce a dăruit în necuprinsa sa înțelepciune bunului monarch și augustei sale familie, și se roagă a i-o lungi încă spre mărirea și fericirea patriei și a popoarelor ei.

Mulți seculi trecură în cursul timpului nesfîrșit dela întemeierea acestui imperiu prin eroicul și cavalerescul Rudolf de Habsburg în aceste părți răsăritene ale Europei, și multe vijelii și pericole au trebuit să se învingă prin nenumărate lupte sângeroase până ce s'au putut pune baze stabile acestei împărății răsăritene, acestei citadele a creștinătății și civilizațiunii contra păgânătății și a barbariei.

Doi seculi trecură de când frumoasa și independenta noastră patrie, Transilvania, ne mai putând singură reziste și susta în acel noian de devastățiuni neîncetate și fluctuațiuni destructoare, a ajuns sub blîndul și puternicul sceptru al casii habsburgice pe temei de contracte reciproce și legitime și astăzi încă.

De zidurile acestei citadele tari, și apărute diua noaptea cu brațul de fier, cu pepturile credincioșilor, cu eroismul și abnegațiunea cărmuitorilor, irupțiunile vrășmașe și isbirile duse s'au frînt, au lăncedat și cu timp au trebuit să încete, să capituleze deservită înaintea superiorității credinței, și

a științei. Prin religie și cultură, patimile selbatice s'au potolit, năravurile s'au îmblîndit, popoarele s'au liniscit și fie-care cive putea neconturbat să și lucre breazda sa, să și cultive meseria și industria, să și desvolte inima și mintea prin artă și știință; cu un cuvînt să isprăvească lucrările de pacinică înaintare și desvoltare.

Eară domnitorii ajutați de consilierii conștiențioși și spriginii de iubirea cetățenilor, prin înțeleaptă cărmuire, prin iubirea dreptății, și prin inima lor adevărat părintească în cursul seculilor au făcut acest minunat imperiu tare, mare și mai înfloritor, ear pe sine însiși iubiți în lăuntru și respectați în afară dela o margine a pămîntului până la cealaltă.

Un nobil descendent al acestor monarchi glorioși este și bunul nostru domnitor, un demn următoriu al marelui și nemuritorului împărat Iosif II, a cărui inimă adevărat părintească față de moștenirea sa și de popoarele sale, a cărui iubire de dreptate și lumină, dovedită cu un secul înainte de aceasta mai cu samă față de trista și degradatoarea soarte și stare a poporului românesc, este cunoscută de lumea toată, eternisată prin istorie și adînc săpată și în inima mulțămitoare națiuni române.

Un jumătate de secul trecu de când adoratul nostru monarch vădu lumina zilei, și 36 ani sunt aproape sfîrșiți de când se sui pre strălucitul tron al glorioșilor sei predecesori, de când soarta acestei monarhii și destinele deosebitelor ei popoare din pronia divină s'a concretizat blîndului seu sceptru, părintescii sale cărmuiri.

Și în acești 36 ani multe ispite și dese isbiri din afară și din lăuntru chiar au încercat a sguduî temeliile vechiului imperiu și a clătina și basa augustului tron. Însă toate încercările se zădărniră, toate sguduiri se nimiciră prin solidara iubire a popoarelor, cea mai sigură proptă a tronului, cea mai sigură garanție a existenței statului poliglot; s'au zădărnicit și nimicit totdeauna și în cele mai supreme crize prin dreptatea părintească a tronului, cel mai curat și nesecat izvor al iubirii deosebitelor popoare ale monarhiei.

În această iubire și spriginire, împăratul și rege al nostru o scie mai bine, națiunea română totdeauna și sub toate împregiurările a fost întră celelalte dintre toate națiunile Austro-ungariei.

Voia prea înaltă națiunea română n'a călcat-o în atîta; ci totdeauna într'un moment și cu nici un cuvînt; ce totdeauna, sântăta fîmdei, a implinit-o cu iubire fiască, cu devotamentul înăscut.

Poporul român mulțămitoriu pentru binefaceri a jertfit, și este gata și acuma și pre viitor a sa-

crifica tot, avere și viață pentru augustul seu monarch, pentru înalta casă domnitoare și pentru scumpa patrie.

Întru cât a putut pătrunde, credinciosul popor român, atîta seculi contra legilor divine și ale umanității jobăgit și maltratată, tot numai la înaltul și grațiosul tron al domnitorului seu a aflat mîngăiere și ajutoriu. Și românul are credință firmă și neclătită, că contra neîntemeiatelor asupriri și contra oarbilor persecuțiuni a existenței, a limbei și a desvoltării sale culturale și morale, tronul în iubirea sa, monarchul în dreptatea sa, totdeauna îl va scuti și apăra de câte ori va fi silit a se ruga.

Condusă tot de vechia iubire, credință și speranță, națiunea română și astădată împreună rugăciunile sale și manifestările sale de alipire și devotament cu ale celorlalte națiuni ale imperiului, pentru glorioasa casă habsburgică și urează din adîncul inimii un întreit și eutreierător:

Francisc Iosif I.

împăratul rege și mare principe al nostru să traiască!

Dilele Asociațiunei.

Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român și a deschis Dumineca trecută adunarea sa generală din anul acesta la Orăștia. Despre decurgerea ședințelor vom publica rapoarte speciali. La locul acesta publicăm cuvîntarea vice-președintelui Asociațiunei, a domnului Iacob Bologa consilier gubernial în pensiu.

Eată frumoasa și instructiva cuvîntare de deschidere:

Ilustră Adunare! Onoraților domni, și stîmăți frați români.

Precum am fost și în anul trecut cu ocaziunea adunării noastre din Brașov — așa me află de o parte și acuma deestul de trist și supărat, pentru că, precum făcui atunci celor prezenți, așa sciu că ve fac acum și D-Voastre o mare neplăcere, trebuind mai nainte de toate să ve aduc cu nespuse părerere de rău la cunoștință, că celebrul literat român, mult meritul și prea eruditul președinte al Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român, statutarul și prea înțeleptul conducătoriu al adunărilor ei generale, domnul **Timoteiu Cipariu** ca după epistola sa din 7 Aug. 1884. nu-i permite starea sînatății, în care se află și actualmente, a suporta fatigiile călătoriei până aici, și a ne conduce cu înăscuta-i înțelepciune.

FOIȚA.

O foiță goală, însă plină.

Ceea ce de multe ori numai doreai și credeai, că de abia este cu putință, des se întîmplă pe neașteptate, într'un moment. Astfel am pătît-o și noi românii de dincoace cu diarele noastre.

Îmi aduc aminte a fi și cetit și audît dela unii bătrâni buni și de omenie de ai noștri, când seriau și vorbeau de întemeierea unui diariu românesc de toate zilele, că o astfel de treabă este bună, însă foarte anevoie, foarte departe de noi încă; mai departe chiar și decât dreptatea, după care noi românii răbdăm și însetăm de o bună porțiune de seculi.

Și eată, când toți oftam, calculam și măsuram în sus și în jos aceasta depărtare înspăimîntătoare, alții, dintre cari unii mai cu inimă alții mai cu socoteală, au isprăvit și calculățiunile și măsurările, și noi românimea ne-am treidit, că cetim diare românești, ce se tipăresc în fie-care zi nedecorată cu cruce roșie în calendariu.

Este adevăr, avem diare cuotidiene. Foarte departe, dară, n'au fost de noi, mai ales dacă numărăm anii dela piatra fîrmurii Tîrnavei-mici. Dacă

a fost foarte anevoie ale întemeia sau ba, va scii mai bine cei buni și cei calculători; și în fine dacă este bună sau nu aceasta treabă, noi vom vedea, însă puțin mai tîrziu.

Ear până vom ajunge și noi românii la dreptate în adevăr că este foarte departe; putem pacheta din nou merinde pentru răbdare și însetare.

Cu un cuvînt diarele noastre ne ofer de ajuns de cetit, mai ales acuma când diua e lungă, când diua o petrecem cu lucrări neamănate, și noaptea cu somnul indispensabil.

E drept, că acuma nu rămîne alt timp, când să cetesci, decât chiar numai momentele, în cari tragi somnulețul de prînzul mare; și deun nu strică dacă cetim pe acest timp câte un diar românesc.

Dările și poverile sînt multe încât deun, ne rămî puțin parale, foarte puțin, pentru a ne hrîni duchul și sufletul nostru, pentru că trupul are noroc cu flămîndirea, alt cum ar muri de foame.

Dintre toate diarele noastre cele ce scriu și despre politică ar fi în proporțiune, cele mai ieftine.

Cei mai mulți dară sînt prenumerați la diare politice.

Diarele politice sînt pline de ale politice. Unul în politica sa sboară călare pe cai verzi, altul caută potcoave de cai morți, eară altul se bate cu morile de vînt și așa mai departe; însă fie-care spune și

jură, că politica sa este cea mai bună, cea mai folositoare, cu toate că tocmai în politică până acuma n'am dat nici un paș înainte. Ți se pare că ne-a pus pre noi la murătură, nu crastaveții, de și acuma este periodul crastaveților murați.

În articol de fond politică, revista politică, în corespondențe politică, în varietăți politică, în telegrame politică, tot politică.

Sătui pînă după urechi de politică, sătui de atâtea sciri resboinice din China și Tonking, de blămări congresuale, de sciri îngrozitoare, de întîlniri, de coleră, de spîndurări, ne aruncăm asupra foiței sau a foișoarei, căutînd altă materie de cetit, mai liniscită, mai de tîndălire, de distracțiune.

Uneori o aflăm, uneori ba, și câte odată foișoara chiar ofere mai puțină distracțiune, de căt materia diariului necuprinsă în foișoară.

Nici nui mirare.

Diariștul, asemenea sătul de atîta gălăgie politică și voind a implini după puțină poftă abonenților, redigă sau scrie și câte o foișoară.

Însă ce să scrie pentru ca cât se poate să nimerască gustul și dorul tuturor cetitorilor, se afie fie-care, care și ie refugiul la foișoara, ceea ce caută, ce poftesce spre petrecerea sa.

Bine scim, că câte capete, atâtea păreri; câte inimi atâtea doriri.

Am simțit într-adevăr și eu Domnilor, simt și acumă întristarea și supărarea, ce ne-a cauzat și ne cauzează lipsa ilustrului nostru președinte din mijlocul celor ce aveam să învățăm mult dela dânsul.

În cât însă me privește întristarea și supărarea menționată numai pre mine, apoi eată ve mărturisesc de altă parte domnilor, că eu pentru mine aflu o mare micșorare a asprimei aceloră în plăcuta mea pozițiune de vicepres. al Asociațiunei noastre, deoarece eată că în această calitate a mea ocup din nou și cu mândrie acest loc; eată că mie 'mi impune absența președintelui conducerea unei adunări culturale, atât de strălucite, de atâta însemnatate și valoare, precum e și cea de față; dar ce pentru mine e și mai de însemnat: eată că încredințându-mi se mie din nou conducerea unei adunări ca aceasta, mi se face din nou o mare onoare, o onoare Domnilor, cu care me voi fâli totdeauna aducându-mi cu multă bucurie aminte, că am stat de mai multeori și stau și acumă în fruntea atâtor suflete nobile de ale românilor, cari au alergat și aleargă într'ajutoriu neamului lor, cari sau adunat și se adună, ca să se sfătuiască cum ar putea să-și mântue neamul mai cu înlesnire și mai sigur de nevoile, care-l apasă de seculi.

Da, Domnilor! Me încântă această onoare cu atât mai mult, cu cât mai puțină grijă port de sarcina, care o condiționează: cu cât mai puțin scrupuli 'mi face conducerea acestei adunări.

Am eu fraților! spre marea mea bucurie o bogată și prea însuflețitoare experiență; m'a convins practica de 13 ani, de când me ocup și eu ca președinte și ca vicepreședinte al Asociațiunei noastre mai cu deadinsul și mai de aproape cu afaceri de ale ei, că toți aceia, din cari constă ea, și cari i compun adunările generale, va se dică membri aceleia sunt toți bărbați ai bunei ordine; țin cont de recerutul tact și de buna cuviință; profită cu cumpăt de drepturile ce le acoardă, și împlinesc cu devoțiune datorițele, ce le impun statutele, pe al căroră temei s'a înființat și există această asociațiune, și că nici unul dintre acei membri și nici odată n'a pierdut dinaintea ochilor minții, că dacă e ca să se susțină și se prospereze această reuniune românească, trebuie să se observe cu toată strictețea al 3. §. din statutele ei, după care „în adunările acestei Asociațiuni sunt oprite ori ce desbateri asupra obiec-telor religioase și politice, încât acestea privesc la „present.“

Deci contând, sub plăcută impresiune a celor imediat dișe, la cei ce-mi stau față, și me împresoară, și știind, că pentru agendele întrunirii noastre actuale, veți fi și DVoastre, cari ca fideli membri ai asociațiunei, cumpuneți această adunare, de același spirit de aceeași însuflețire conduși, de cari s'au condus toți aceia, cari în asemenea calitate au cercetat adunările noastre până acuma, a-și putea deschide cu toată liniștea sufletească și îndată ședința acestei adunări, dacă n'ași avea încă unele dorințe cari-mi zac la inimă, pe care a-și vrea să le cunoașteți înainte de a ne apuca de lucru, și cu a căror descoperire-mi permit prin urmare a pune încă pentru vre-o câte-va minute la probă indulgența și paciența DVoastre.

Doresc din suflet Domnilor mei, și-mi credeți că am — tot în urma experiențelor făcute — momente cauze, multe și tari motive, din cari doresc, ca nu numai toți membri acestei asociațiuni, nu numai toți românii, ci chiar și neromânii și cei-

alalți compatrioți ai noștri, să cunoască cât numai se va putea mai deaproape și mai bine „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.“

Doresc ca să se spună cât de des, pentru ca putând afla, să și însemne tot insul:

că cu nemuritorii sei archipăstori, Șaguna și Șuluț, în frunte, a cerut inteligența română din Transilvania prin petițiunea din 10 Maiu 1860 dela competentele locuri concesiunea, de a înființa o reuniune, carea să-i facă posibilă înaintarea literaturii române, și cultura poporului român;

că aceași inteligență a compus în urma rezoluțiunei guverniale din 31 Ianuariu 1861 în conferența sa din 9/21 Martiu 1861 statute pentru amintita reuniune, numind această Asociațiunea transilvană pentru literatura română, și cultura poporului român: că Maiestatea Sa, Preabunul nostru monarch Francisc Iosif I. s'a îndurat prea grațios a aproba prin preainalta sa rezoluțiune din 6 Septembrie 1861 amintitele statute;

că pe temeiul acestor statute s'a inaugurat și s'a constituit Asociațiunea menționată în adunarea românilor din 23 Octombrie (4 Novembre) 1861.

că scopul acestei Asociațiuni după al 2 §. al statutelor ei, nu e altul, decât singur și numai înaintarea literaturii române și cultivarea poporului român; că ea constă după al 5 §. din statute din membri fundatori, ordinari, corespondenți și onorari, fără deosebire de naționalitate și religiuine;

și că ea 'și desvoaltă conform statutelor activitatea și administrațiunea prin membri amintiți, prin comitetul seu executiv, spriginit în toate afacerile sale statutare de către mai multe oficii aussiliare din despărțimintele teritoriului ei, și prin adunarea-i generală, carea se ține ca și cea actuală în tot anul în deosebite locuri din teritoriul ei.

Doresc mai departe ca chiar pe cale oficială să se afle și să se știe, că această Asociațiune transilvană s'a apucat îndată după inaugurarea și constituirea sa de resolvirea problemelor sale.

În 23 de ani ai existenței sale a lucrat ea prin organele sale conform §. 2. din statute și spre înaintarea literaturii române; cele mai multe puteri și mijloace ale sale însă le-a întrebuințat ea până acuma spre promovarea culturii poporului român, spriginind prin stipendii și ajutoare bănești nu numai o mulțime de tineri, pre mulți dintre acei fii ai poporului român, cari s'au ocupat cu diferitele specialități de știință, de artă, de comerț, de industrie, și de meserie, ci chiar și unele scoale populare române.

Am dorit și doresc ca să se afle și să se constate toate acestea în public spre a servi de dovadă ori și cui, că reuniunea, instituțiunea noastră aceasta are bazele sale de tot solide, și că ea e de un nespus folos nu numai pentru români, ci considerând imensul bine, care rezultă pentru toate popoarele conlocuitoare din egala lor cultură, va trebui să vadă și să mărturisească ori ce neprecupat, că ea este de nespus folos chiar și pentru ceilalți locuitori din țeara aceasta. Pentru aceea mi-am permis eu Domnilor a repeti, chiar și cu risicul, cu periculul de a fi reprobat multe din cele ce am rostit și cu alte ocațiuni.

Dar precum cu plăcere V'am arătat desvoltarea activității noastre în unele direcțiuni cu privință adecă mai cu seamă la fii poporului român, așa cu dureretrebue se Ve arăt și prea puțină ei activi-

tate în alte direcțiuni: cu privință la ficele poporului român.

Pentru aceste fragede ființe, cărora avem a le mulțami existența și durabilitatea națiunei noastre n'a făcut Asociațiunea totul, ce nu doară că ar fi putut face, ci ce în alte împregiurări și cu alte puteri — ar fi trebuit să facă. A ajutat ea, ce e drept și pe unele puține dintre ficele poporului român la învățatură de carte și de lucru; a se îngriji însă după cuviință și în măsura și modalitatea recerută de o educațiune a genului feminin românesc pe deplin corespunzătoare timpului și recerințelor neamului nostru, nu i-au ertat mijloacele de cari a dispus

Bun e însă Dumnezeu, și laudă lui, că mare și însuflețit e numărul celor ce constituie reuniunea noastră, al aceloră membri ai ei, cari au recunoscut și recunosc imperativa și înțeptoarea necesitate, de a sări poporului român într'ajutoriu, și prin corespunzătoare crescere și instruire a ficelor lor, jertfind în favoarea acesteia, și în cel mai bine înțeles și mai sigur interes al românismului însuși, chiar și ultimele resturi din puterile asociațiunei noastre.

Ne va ajuta după ulterioara și ferbintea mea dorință bunul Dumnezeu, ear susțitorii acestei Asociațiuni sau membri ei conduși de convingeri ca cele imediat exprimate, nu me îndoiesc, ci sper cu toată încrederea că vor desvolta tot mai tare și continuativ zelul care-l au spre a cresce bine și a instrui de ajuns femeia română, și că în modul acesta ne va succeda a ne împlini încă o datoriță sfântă.

Speranța aceasta a mea se bazează pe concludul măreței noastre adunări generale din anul trecut, prin care s'a stabilit irevocabil zidirea și instruirea unei scoale superioare pentru fetele române, se bazează pe propunerile relative la aceasta zidire și instruire de scoală, cu care a venit comitetul Dvoastre la aceasta adunare, și se bazează și pe măgulitoarea mea credință, că Dvoastră Dlor membri ai Asociațiunei! veți binevoi a primi propunerile menționatului comitet.

Incheiu Dlor și fraților împărtășindu-ve prea cordialele mele salutări pe cari vi le trimite prea demnul nostru președinte, apoi salutând și eu pe frații orăștieni cu cel mai călduros „bine v'am aflat fraților“, ear pe cei cari sau ostenit din diferite locuri ale marelui nostru teritoriu, cu cel mai cordial „bine a-ți venit fraților“, și în urmă invitându-ve pe toți la lucru, deschid prin aceasta ședința primă a adunării noastre generale ordinare a XXIII.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

De lângă Agnita în 4 August v. 1884*). În Nr. 85 al prețutului diar „Telegraful Român“ au apărut un articol sub titlu „Progresul nostru moral.“

Autorul aceluia arată că, moralitatea la poporul nostru în timpul prezente au scăzut, și ca cauză primo loco a scăderii aceleia pune preoțimea și anume preoțimea tină, căci cea bătrână ar fi fost mai morală și ar fi contribuit mai mult la susținerea moralității față cu poporul nostru; apoi mai aruncă și o umbră de îvinuire asupra inteligenței noastre.

De este vorba de moralitate și religiozitate la poporul nostru vine la mijloc preoțimea, de este vorba de progres pre terenul economic, vine la mijloc preoțimea, de este vorba de cauza națională tot numai preoțimea poate mântui națiunea și a salva cauza națională, și tocmai aceia, cari pretind de multe ori prea mult dela preoțime, reflectează mai puțin asupra stărei deplorabile materiale a preoției.

Să lăsăm acum materialismul, căci și așa se aplică adeseori față cu preoțimea mactima s. scripturi: „în dar ați luat în dar să dați“ — deși poate că nici preoției nu-i vin multe în dar, — și se venim la tema propusă „progresul nostru moral.“

Cum că moralitatea la poporul nostru au scăzut, me înțeleg pre deplin cu autorul cestionatului articolu, nu me pot însă împăca întru toate cu cauzele aretate în acel articolu, — din care ar fi scăzut moralitatea.

Încât cunosc eu preoțimea bătrână și tină trebuie să mărturisesc că preoțimea bătrână mai mult sau mai puțin este cuprinsă de unele patimi încât a istorisi toate nu s'ar potrive pentru demnitatea mea, cu atât mai puțin a preoției.

Preoțimea tină încă și are peccatele și defectele sale. Mulți dintre preoții tineri nu se pot împăca cu serviciul bisericesc, care după dânsii este prea lung și obositoriu; sau apoi nu sunt pătrunși de ajuns de spiritul religiozității, arătându-se la împlinirea serviciului lor de tot răci, ceea ce eară face impresiune neplăcută asupra poporului datat până aci a vedea pre preotul servind lui Dumnezeu

*) Publicăm cu multă plăcere reflecșiunile stimabilului nostru corespondente. Observăm că noi n'am vorbit în general despre toți preoții, și voim ca reflecșiunile corespondentului nostru încă să nu atingă inteligența română în genere. Red.

Situațiunea unui scriitor de foiță dară nui așa ușoară, ca cum ar crede aceia, cari deja cetesc foișoara gătită, tipărită.

Când te încumeți să scrii o foișoară, trebuie să-ți tragi bine seama, să scrii ca să împlinesci toate părerile și doririle; să scrii ca să afle toți distracțiune, căci dacă aceasta nu succede, te espui criticelei celor neîndestuliți și nedistrași. Și în urmă apoi esci silit să scrii încă o foiță ca să îndestulesci pre cei neîndestuliți.

Lumea caprițioasă de astăzi dară poftesce dela foișarul lucruri ne mai împlinite nici până acuma în timpul vaporului și al electriceității, în timpul minunilor; și poftesce ca un singur om să îplinească deodată, în acelaș timp și în acelaș loc, miile de poftes ale sutelor de cetitori.

De vei scrie despre frumșetea și plăcerile secerișului sau ale greblatului de fân te asurdesce tipetul economilor, sătui de aceste frumșeti și plăceri. Numai la cuvântul fân se scutură toți ca cuprinși de friguri și-și inchipue, că grumazi și spatele li plin încă de ogrinji și flori uscate.

Ei s'au retras în umbra recoritoare a foișorului din gradină pentru ca să cetească din distracțiune, numai despre acele nu, de cari sunt sătui.

De vei încerca a ilustra efectele folositoare a cutărei visitațiuni, în cutare parte, de cutare frun-

taș, cetitorul zimbesce, nu crede, pentru că știe că nici nu s'a întemplat alte visitațiuni pre aici decât s'au d'ale deosebitelor categorii de esecutori, sau după ruble rusesci, pentru că zloți nu mai sunt și pițulele sunt foarte rare.

Ori dacă chiar vei îndrăzni să descrii cutare scaldă caldă, rece, sărată ori de pucioasă, mai ales din străinătate, plăcerile și foloasele împreunate cu o astfel de călătorie la băi ori la munți, apoi ai d'a da pept cu o lume întreagă de bărbați, contra căroră din motive prea cunoscute nu vei resbi, de și vei fi spriginit d'o însemnată parte dintre femei.

Așa dară ce se facă foiletonistul?

Se facă așa precum am făcut noi acuma.

Se poftesacă pre toți cetitorii, să conversăm și se ne consultăm cu toții cum am face o foiță să intereseze pre toți, să afle toți distracțiune și să nu supere pe nime.

Noi am încercat-o, am vorbit cu toții și n'am vorbit despre nimica.

Am scris o foiță goală, ce nu cuprinde nimica și totuș am redactat o foișoară, o foiță plină.

Însă procuratam oare și distracțiune? La aceasta să ne răspundă cetitorul foișoarei.

Ion Răvășerul.

cu toată pietatea; căci după principiul care și aici se poate aplica „*verba movent exempla trahunt*.”

Mai sunt casuri unde preotul tânăr crescut mai în școală de cât cei bătrâni n'are desteritatea recerută de a se putea pogori în atmosfera de jos în care trăiesc poporul, după cuvintele apostolului Pavel: „*făcutum'am tuturor toate ca pre toți să-i dobândesc*.” — Alții eară sunt prea comodi a alerga la toate lipsele poporului mai de multe ori gratuit sau pentru tacsă bagatelă, și în timp de noapte și în chipul acesta și înstreinează poporul, îl face neascultător de vocea lui păstorească, și cu încetul se înstreinează și de biserică, și eară cu încetul decade moralicesce și pre nesimțite.

Alt factor care contribuie și mai mult la împuținarea moralității poporului nostru este fără îndoială inteligența noastră, între care am numărat și pre semi-docti nostri depre sate.

Cine s'au interesat de curentul religiosității și moralității la poporul nostru de un timp încoace fără îndoială va fi observat aceasta.

Dacă din mijlocul poporului, din opincă s'au ridicat vre-un inteligent acela este pierdut pentru biserică, acela nu mai poate suferi ca să-i mai vorbească cine-va despre Dumnezeu, biserică, sânti, martiri, rugăciuni, servit bisericesc etc., el combate fără argumente tot, fiind că au învățat fizica matematica, filosofia, și tot ce nu poate cuprinde cu cele cinci simțiri ale sale — nu crede, și aceia e dogmă care se o crează preoții și cei prosti pre cari ei îi pot amăgi cu astfel de absurdități.

În casele și familiile inteligenților sau isprăvit cu vre-o rugăciune, la masă sau după ridicarea mesei, a se recita rugăciunile prescise ar fi rușine, ar fi necinste pentru casa lui, ca casă a unui om cult. Cu atât mai puțin vei vedea pre un atare om cult în biserică la serviciul bisericesc, căci ocupațiunile dânsului pre timpul serviciului Ddeesc sunt alte distracțiuni precum e: vânatul, preumblarea sau altă lectură distrăgătoare; și deacă totuși ar veni din întâmplare la biserică mai târziu o face ca să poată critica și mai tare serviciul bisericesc.

Pentru un om cult e rușine a-și mai face cruce simbolul creștinătății, sau apoi a îngenunchia în biserică la rugăciuni de îngenunchiere.

Deși poate respectivul om inteligent este fiu de preot sau cantor, cari ca părinți religioși l'au crescut în rugăciuni și cântări bisericesci, devenind apoi om de modă i rușine a mai cânta în biserică, căci au uitat tot ca om inteligent.

Biserica noastră care și basează aședămintele sale pe cele mai genuine învățături ale M. Christos, ale apostolilor și ale celor nemijlociți succesori ai lor, preșcrie într'un an patru posturi, în cari creștinii trebuie să se supună unei vieți mai stricte — susține încă cele 7 misterii necondiționat necesare pentru mântuirea sufletului*). Câte din cele 7 misterii observă inteligența noastră? acelea cari nu le poate ocoli, precum e botezul și cununia. A-și vrea să știu care dintre preoții nostri bătrâni sau tineri ar putea spune ca o raritate, că în timpul prescise pentru mărturisirea păcatelor și împărtășirea cu s. cuminicătură au fost norocos a împărtăși cu aceste două misterii pe vreun inteligent de ai nostri, fie acela numai un notariu comun. Se pare că e regulă generală la inteligenții nostri, ca deodată cu îmbrăcarea fracului, să desbrace toate simțiemintele religioase.

O excepțiune cunosc la inteligență mai bătrână care este religioasă. Cunosce oameni inteligenți cari au avut ranguri însemnate în statul nostru și nu le este rușine cu religiozitatea noastră, nici o țin de un lucru dejositoriu a cânta în biserică.

Inteligenții noastre i se pare că ritul nostru bisericesc e prea primitiv, ceremoniile prea învechite, și așa vrând a combate acelea și a se lăpăda de ele se lepădă de toată legea, lepădând cu scaldă împreună și copilul.

Bine să fiu înțeles, eu cele ce le-am afirmat până aci nu se refer la toată inteligența română căci n'a-și vrea să mi-o atrag asupra capului meu, ci cele ce le-am afirmat se basează pe experiențele mele din viața preoțească, — las însă că alții vor fi făcut altă experiență mai măgulitoare pentru inteligența noastră decât mine.

Aceste exemple vădându-le poporul, dela oameni numiți culți, lesne alunecă și el a-i imita, și a se arăta și el câte puțin mai indiferent, și se face mai puțin moral.

Alta cauză a împuținării de moralitate la poporul românesc mai este și libertatea ce au gustat-o după anul 1848, mai înainte poporul era sclav și impilat, omul în suferință tot numai la eliberarea sa cugetă și la acela de unde-i poate veni ajutoriu, și fiindcă poporul românesc numai în Ddeu i era toată speranța de ușurarea sorții sale, pentru aceia

*) Nu vor fi tocmai toate indispensabile pentru mântuirea sufletului.

sta în credință neclătită către Ddeu. Puțina libertate ce au gustat-o inteligența mai mult, poporul mai puțin, au făcut ca aceia și degenereze mai mult; eară acesta mai puțin.

Timpul presinte pentru noi românii nu este timpul libertății, și se ne ferească Ddeu și de mai rău ca nu cumva numai atunci să fim siliți a ne aduce aminte de Ddeu.

În prima linie așa dară sunt datori preoții a lucra pentru propagarea moralității după principiul s. scripturi: așa să lumineze lumina voastră naintea oamenilor ca vedând faptele voastre cele bune ect. și earăși voi sunteți sarea pământului și lumina lumii, deacă se va împuți sarea cu ce se va mai sera.

A doua datorință o are apoi inteligența noastră după care încă se uită mult poporul și din faptele ei scie trage și el concluziunea. Inteligența poate ajuta mult pre preoțime la împlinirea grelei sale chemări, prin influința ce o are și ea asupra poporului.

Tot cu inteligența s'ar putea ajuta și poporul prin aceea că bisericile să se provadă cu preoți luminați; eară scoalele cu învățătorii vrednici devotați chemării lor, și așa spriginindu-ne reciproc în scurt timp vom vedea rezultate îmbucurătoare. B.

Varietăți.

* **Diua născerei Maiestății Sale împăratului.** Dintre toate sărbătorile împărătesci cea mai strălucită este diua de 6/18 August.

În special pentru noi ortodocșii din Sibiu ea are însemnătate întreită. Diua năsterei Maiestății Sale, Preabunului monarch. Schimbarea la față a domnului, și pentru biserică din cetate hramul ei.

În onoarea acestei întreite sărbări Escelenția Sa Domnul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul a săvârșit sânta liturghie în biserică din cetate, cetind prescisele rugăciuni pentru îndelungată viață a Maiestății Sale, ear la 1 oară a intrunit la masa sa pre asesorii consistoriali din tagma preoțească.

(Oficiu divin și revistă militară). În onoarea zilei natale a Majestății sale împăratului și regelui nostru în 5/17 Aug. sara la 8 oare musica regimentelor 51 63 și 82 a suflat retragerea, cutureierând piața și stradele principale ale orașului cu imnul împărătesc.

În 6/18 Aug. dimineața toată puterea armată din Ardeal, carea tocmai acum se află aici concentrată la manevrele cele mari preste 10,000 ostași la 8 oare și-a ocupat pozițiunea satorită pre locul de exercițiu.

Precis la 8 oare a sosit comandantul corpului al XII. Escelenția Sa baron de Schönfeld, cu o suită numeroasă, întipnat cu imnul împărătesc, intonat de muzicele a șese regimente de infanterie.

După încheierea liturghiei solemne, sub decursul căreia trei brigăzi de infanterie și o baterie de tunuri a dat obicinuitele salve întreite, întreaga oaste, în frunte cu batalionul de cadeți, a defilat înaintea Escelenției Sale și s'a reîntors la stațiunile lor.

Trupele prospiciuau foarte bine și au dovedit o ținută escelență.

Publicul privitoriu s'a prezentat cu miile și în ordine cea mai esemplară.

La 2 oare corpul oficierilor a avut prânz comun în frumoasa sală industrială. La toastul ridicat întru îndelunga sănătate și viață a monarchului și a înaltei case domnitoare, au răsunit 24 descărcături de tun.

* (Chirotonire). Sub sânta liturghie de eri, protodiaconul Vasile Damianu, ales protopresbiter în tractul Zarandului, fu înaintat la treapta preoțească.

* (Festivități). Din 6/18 până la 12/24. August, a. c. frații sași din Sibiu au o serie de festivități. În amintirea aniversării a 700 dela venirea protopărinților lor ei vor arangia un conduct pompos, la care se vor presenta în vechile lor costume istorice.

Pregătiri s'au făcut foarte multe, și o sumă considerabilă de oaspeți din toate părțile au sosit până acuma la Sibiu.

Asupra amănuntelor vom reveni.

* (Petrecere cu joc) Junimea română din Reghin și giur, va arangia petrecere de vară în 27 August st. n. a. c. în sala promenadei din Reghinul-săsesc, pentru scop filantropic.

Începutul la 5 oare p. m.

Prețul intrării: pentru o persoană 1 fl. v. a. pentru o familie 2 fl. v. a.

comitetul arangiatoriu:

Președinte: Cassariu: Secretariu: Galaction Șagău, Vasiliu Tănăveanu, Nicolau Gliga, protopresbiter. medicinist. teolog.

Reghinul-săsesc 14 August 1884.

Ofertele marinimoase se vor cuita pre cale diaristică.

* (O anecdotă în privința lui Diderot). Găsim în „La Vie Moderne” anecdota următoare. O femeie se duse să vadă pe filosof.

— Domnule îi dîse ea, am fost amanta ducelui dela Vrilière, și me află în cea mai mare miserie. A-și voi să-mi faci o foișoară care să misce inima fostului meu amant.

Diderot răspunde:

— Șezi puțin, doamnă, vom încerca.

„Domnule pe cât timp am putut să trăiesc cu darurile dragostei d-tale, nu ți-am implorat mila; din toată pasiunea însă ce mi-ai arătat nu mi-a ramas de cât portretul d-tale. Măne, dacă nu vei ușura miseria mea, voi fi nevoită să-l vînd pentru a avé ce mânca.” Ducele i trimise cinci duci de napoleoni.

* (O trăsură de spirt). Împărăteasa noastră se află după cum se scie, în acest timp la Ischl unde merge în fie-care an. Toată lumea cu tot incognitul în care i place să fie, o cunoasce.

Acum câte-va zile, într'o excursiune ce împărăteasa făcea pe jos la Laufen, cu doamna sa de onoare, întelni două fete întorcându-se dela școală. Împărăteasa, căreia i plac foarte mult copii, începuse să le întrebe; miclele scolărițe răspunseră foarte plăcut. Suveranei i plăcu foarte mult cum ele vorbeau le dede bomboane, câți-va floreni și însoțită de aceste nouă amice și urmă preumblarea. Sosind la Laufen dîse copilelor: acum, adio, mergeți acasă.

— Bună seara și d-tale doamnă împărăteasă, dîseră copilele făcând o reverință.

— Atunci me cunoașteți? De ce n'ați spus aceasta îndată?

Cea mai mare răspunde:

— Doamnă împărăteasă ni s'a spus că în lumea aceasta se folosește cineva mai bine când se prefacă că nu scie nimic.

Eată nisce cuvinte cu adevărat de spirit pentru o fetiță dela țeară.

Împărătesei i plăcu acest răspuns, povestii aventura sa împăratului, și se crede că curagioasa fetiță va putea să se folosească și mai mult de spiritul ce a arătat cu aceasta ocaziune.

* **Diarul „România”** ne aduce scirea, scoasă din diarul de Praga „Norodni Listy”, după carea principele Alecsandru al Bulgariei va lua de socie pe a doua fiică a principelui Nicolae al Muntenegrului, principesa Milița născut la 26 Iulie 1866.

Principele Niculae va merge la 16 August la Sofia, unde se va face logodna.

Tot foaia din Praga mai spune că însuși împăratul Rusiei a dorit această unire și că va dărui miresei o rentă anuală de un milion de franci.

* „Telegraful” din Bucuresci ne spune că D. E. Grand, pictor a fost însărcinat de comisia instituită sub patronagiul M. S. Reginei pentru publicarea desemnurilor naționale, să facă o excursiune în țeară, spre a aduna o colecțiune de desemnuri după diferite costume și obiecte dela țeară. O nouă probă de interesul ce-l desvoaltă regina față de tot ce e românesc.

* (O comisiune). S'a instituit de guvernul frances în scop de a pregăti rezoluțiile ce vor avea a se duce înaintea conferenței internaționale din Vashington pentru unificarea lungitudinilor prin adoptarea unui meridian unic, și pentru introducerea unei oare universale.

Loterie.

Sâmbătă în 16 August n. 1884.

Buda: 44 39 67 3 32

Bursa de Viena și Pesta.

Din 16 August n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.20	122.—
Renta de aur ung. de 4%	92.40	92.35
Renta ung. de hârtie.	89.20	89.10
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.30	96.40
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	118.50	118.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.40	142.50
Oblig. uni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	102.20	102.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	101.—	101.25
Renta de aur austriacă	103.85	103.50
Obligațiuni urbariale temesane de	101.25	101.25
Sorți de regularea Tisei	114.50	115.—
Sorți unguresci cu premii	—	115.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	317.50	317.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	859.—	860.—
Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sorțire	101.—	101.25
Datorie de stat austriacă în argint	81.75	81.70
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.95	80.90
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.80
Galbin	5.74	5.75
Napoleon	9.65½	9.63
London (pe polița de trei luni)	121.70	121.60

Nr. 355.

[815] 1—3

CONCURS.

Spre ocuparea stațiunilor învățătorești în comunele bisericesci mai jos înscrise din protopresbiteratul Cohalmului, se publică concurs cu termin până în 25 August st. v. a. c.

Cohalm, cu salariu 150 fl. din casa alodială și dela popor, cuartir și lemne pentru foc.

2. Crițiu, cu filiile Cloasterf și Meșindorf 150 fl. dela popor, cuartir și lemne pentru încălzit.

3. Crihalma, cu salar 150 fl. dela popor.

4. Felmer, salariu 150 fl. dela popor, cuartir și lemne pentru foc.

5. Ticușul român, 150 fl. dela popor.

6. Mateiaș, salariu 150 fl. dela popor.

7. Bogata olteană, salariu 100 fl. dela popor, cuartir lemne și victuale în valoare de 50 fl.

8. Fântâna, cu salariu de 150 fl. dela popor.

Doritorii de a ocupa vre una din stațiunile acestea învățătorești, au a-și așterne suplicile lor concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiterat până la termenul sus indicat.

Cohalm, 27 Iulie 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Cohalmului.
Nicolau D. Mircea,
administ. prot.

Nr. 308

[816] 1—3

CONCURS.

Se escrie concurs pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele confesionale gr. or. din protopresbiteratul Solnocului în următoarele parochii.

1. Ungureni, cu salariu anual 200 fl.
2. Libotin, cu salariu anual 200 fl.
3. Rogos, cu salariu anual 200 fl.

4. Valeni, cu salariu anual 150 fl.
5. Peteritatea, cu salariu anual 150 fl.

6. Mașca, cu salariu anual 100 fl., cuartir și lemne de foc.

7. Borcut, cu salariu anual 150 fl.

8. Ineu, cu salariu anual 150 fl.

9. Stoiceni, cu salariu anual 120 fl.

10. Dobric, cu Dobriținaș cu salariu anual 150 fl.

11. Costeni, cu salariu anual 120 fl.

12. Poiana-Porcului, cu salariu anual 200 fl.

13. Rohia, cu salariu anual 150 fl.

Reflecții au a-și înainta concursurile instruite în regulă până la 17 Septembrie a. c. st. v. la adresa subsemnatului.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Solnocului, prin posta ultimă; Magyar-Lapos.

Cupșeni, 26 Iulie 1884.

Samuil Cupșa,

protopresbiter.

Nr. 238.

[778] 2—3

Concurs.

Pentru îndeplinirea posturilor învățătorești dela scoalele gr. or. din comunele mai jos semnate, din protopresbiteratul Devei, se escrie prin aceasta concurs cu termin până la 10 August st. v. a. c.

1. Deva, cu salariu anual de 300 fl. și prospect a se urca pe viitoriu la 350 fl., cuartir și lemne de foc, din cari se va încălzi și scoala: — prelungă calificățiune egală, vor fi preferați cei mai decsteri în cunoștință tipicului și a cântărilor bisericesci, pentru care vor usua și accidentările stolari circa 50 fl. la an.

2. Sântandreg, cu salariu anual de 300 fl., cuartir și 2 stâng. cubici de lemne.

3. Beșan, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

4. Tâmpa, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și 2 stâng. lemne.

5. Batiz, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și 2 stâng. de lemne.

6. Nandru-Vale, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

7. Chergeș, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

8. Bătrâna, cu salariu anual de 100 fl., 54 măsuri mari de bucate, cuartir și lemne.

9. Josani, cu salariu anual de 150 fl. computate și naturalele, cuartir și lemne.

10. Muncelu-mare, cu salariu anual de 150 fl. computate și naturalele, cuartir și lemne.

11. Biscaria, salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

12. Găunoasa, cu salariu anual de 150 fl., computate și naturalele, cuartir lemne.

13. Cerbel, salariu anual de 150 fl. computate și naturalele, cuartir și lemne.

14. Gelese, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

Suplicile de concurs instruite în sensul legilor în vigoare, sunt a se așterne subsemnatului oficiu protopresbiterat până la termenul de mai sus.

Deva, la 4 Iulie 1884.

Pentru comitetele parochiale, oficiul protopresbiterat gr. or. al Devei.
Ioan Papiu,
ppresbiter.

Nr. 209.

[791] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătorești dela scoalele populare gr. or. mai jos enumerate din protopresbiteratul Câmpenilor, se escrie concurs până la 6 August st. v. 1884.

1. Vidra superioară, cu salariu anual de 250 fl., cuartir și lemne.

2. Ponorcel, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

3. Sohodol, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

4. Peleş, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

5. Lăzești, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

6. Lăpușul, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

7. Certege, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi, au de a-și instrui petițiile conform legilor din vigoare documentând și cunoștința limbii maghiare și a le subșterne subscrisului până la termenul susindicat.

Abrud în 10 Iulie 1884.

Comitetele parochiale concernate în conșelegere cu
Ioan Gall,
prot. adm.

Nr. 67.

[768] 2—3

CONCURS.

La scoala poporală confesională gr. or. română din Mercheaș, protopresbiteratul Cohalmului în archidieceșă, este de oferit un post învățătoreș, pentru care se deschide acest concurs cu termin până în 19 August a. c. când va fi și alegerea.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Un salariu anual în bani parati de 200 fl., v. a. solvinți în 4 rate anticipative.

2. Usufructul din venitul comunal, precum apa sărată, pașunat de vite și îngrășat de rămatori în pădurile comunale ca un proprietariu da aci.

3. Cuartir liber în edificiul scoalei, corespundătoriu. — Și:

4. Una gradina de legumi în curtea scoalei.

Aspirantele respectiv va avea a produce:

1. Atestat de botez, ca e de confesiunea noastră gr. or.

2. Ca a absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale la vr'un gimnasiu din patriă.

3. Ca a absolvat cursul pedagogic sau clerical la vr'unul din instituturile noastre gr. or.

4. Ca dispune de cenzura de calificățiune, din carea se fie evidente ca afără de limba română este capabil a propune și limbile germană și magiară precum și cântările și tipicul bisericesc.

Conșepătorii, la acest post sunt avisați până la termenul susindicat a se prezenta în una din Duminecile premergătoare în persoană în Biserica de aici la serviciul divin.

Dat din ședința comitetului parochial gr. or. ținută în Mercheaș la 20 Iulie 1884, în conșelegere cu oficiul protopresbiterat gr. or. al Cohalmului ca inspectorat districtual de scoale.

Suplicile sunt a se trimite francate prin Cohalm (Köhalom) comitetului paroch. gr. or. în Mercheaș.

Pentru Comitet:

Ioan Buzea,
paroch și președinte.

Nr. 228

[789] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătorești la scoalele din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul

Orestiei se escrie concurs cu termin până la 20 August a. c.

1. Vinerea, cu salariu anual 300 fl. v. a., cuartir și lemnele de foc

2. Romos, cu calariu anual de 300 fl. v. a., și lemnele de foc.

3. Vaideiu, salariu anual 220 fl. v. a. cuartir și lemne de foc.

4. Romoșel, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

5. Orășcioara de jos, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

6. Acmar, salariu anual 200 fl. v. a. și lemne de foc.

7. Simeria, salariu anul 200 fl. v. a. cuartir și lemne de foc.

8. Bințințiu, salariu anual 150 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

9. Petreni, salariu anual 150 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

10. Gelmar, salariu anual de 100 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

11. Turdaș, salariu anual 100 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

Concurenții au a-și așterne cere-

urile lor instruite în sensul legilor din vigoare la oficiul protopresbiterat al Orestiei în termenul sus scris.

Orăștie 15 Iulie 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Orestiei.

Nicolau Popoviciu,
protopresbiter.

Nr. 218.

[781] 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de paroch, devenit în vacanță acum trecuți 2 ani, în parochia Cârjiț cu filia Bretelin din protopresbiteratul Devei se escrie prin aceasta de a doua oară concurs în sensul înaltei rezoluțiuni consistoriale din 23 Maiu anul cur.

Nr. 2137. B.

Emolumentele împreună cu acest post sunt tot cele cuprinse în primul concurs, publicat în „Tel. Rom.”

Nrii: 34. 35 și 36 din a. c.

Cei ce doresc a reflecta la acest post, vor avé a-și așterne suplicile lor de concurs instruite în sensul statutului organic, și a regulamentului congresual dela 1878 pentru parochii la subsemnatul oficiu protopresbiterat, în termin de 30 de zile dela prima aparițiune acestui concurs în foaia archidieceșană „Telegraful Roman.”

Deva la 22 Iunie 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Devei.

Ioan Papiu,
protopres iter.

Nr. 234.

[803] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu și cantor la scoala confesională română gr. or. din Someș-sat (Someșfalău), se escrie concurs cu termin până la 12 Aug. 1884 st. v.

Salariu anual pentru învățătoriu este 150 fl., cuartir liber cu grădiniță; afară de aceasta:

Venitul cantoral, care este următorul:

1. Dela 28 familii câte o merță (30 litre) de bucate.

2. Dela 28 familii câte o și de lucru (clacă).

3. 2 jugere pământ arătoriu de clasa I.

4. Usuatele venite cantorale după stolă.

Toate aceste dau un venit de peste 100 fl.

Doritorii de a ocupa acest post învățătoreș-cantoral, au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare subscrisului, până la termenul prefript, — având însă mainainte a se prezenta la fața locului în vre-o duminică ori sârbătoare ante termenului prefript, pentru a proba aptitatea în cântări.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Cluș, 10 Iulie 1884 st. v.

Vasile Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 219.

[802] 2—3

CONCURS

Se escrie concurs pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele din protopresbiteratul Iliei în următoarele parochii:

I. Câmpuri-Câmpeni-Surduc, cu salariu anual de 300 fl. v. a. și cuartir liber în edificiul scoalei.

II. Runcșor și Vica, cu salariu anual 300 fl. v. a. și cuartir liber în edificiul scoalei.

Reflecții au a-și înainta concursurile instruite în regulă până în 20 August st. v. a. c. la adresa subsemnatului, documentând și aceea, dacă posed esamenul din limba maghiară.

În suplicile concursuale se se amintescă și împregiurarea dacă respectivul au mai concurat la vre-un post învățătoreș și în care protopresbiterat.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Iliei.

Gurasada, 17 Iulie 1884.

În conșelegere cu comitetele parochiale.

Alecsiu Olariu,
adm. prot.

A cțiunile băncei „Albina”

le comperă cu preț urcat în

Gherla — Számos-Ujvár.

Cancelaria Negrutiu.

[811] 3—3

MORBURI

SECRETE

le vindec pe basa experien-

țelor celor mai noué scien-

tifice, chiar și în casurile cele

mai desperate, fără de con-

turbare în ocupațiune. Deasemenea și urmări-

le cele mai rele ale păcatelor secrete

din tinerețe (onania), destrucțiunea ner-

vilor și impotența. Discrețiune cât se

poate de mare. Ne rogăm pentru raport

detaiat despre morb. [645] 40

Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.

Sfer Adlerberger
Eigenbau.

Dos. Dietzl Budapest.

Cel mai corespundătoriu ecivalent pentru Bordeaux fin.

Acest escelent și fără îndoială cel mai bun vin al Ungariei în ce privește calitatea lui eminentă stă pre o treaptă cu vinul de Bordeaux, și de cătră capacitățile medicale este recomandat ca cel mai eficace pentru lipsa de sânge, debilitare și reconvalescență.

Original este: dacă atât eticheta cât și sigilul și gârlicieul sticlei este identic cu marca și firma de mai sus.

În calitate originală se află la dl **G. W. Grohmann**, în Sibiu, Emil Porr, la Steaua roșie în Brașov, Csiki Lukács, Konya Sándor, Puskás Bella, Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz și Novák Victor în Cluș, asemenea în cele mai multe orașe și locuri de cură în Transilvania.